

SINIF ÖĞRETMENLERİNİN EĞİTSEL OYUN UYGULAMALARINA YÖNELİK GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ

Yunus TORTOP¹

Yücel OCAK¹

ÖZET

Bu çalışmada, ilköğretim I. kademesinde beden eğitimi derslerini yürüten sınıf öğretmenlerinin eğitimsel oyun uygulamalarına ilişkin görüşlerinin belirlenmesi amaçlandı. Veri toplama aracı olarak bir anket uygulandı. Elde edilen verilerin frekans, yüzde (%) dağılımı ile ilişkilendirmelerde ki-kare (χ^2) ve t-testi analizleri SPSS programında yapılarak, anlamlılık düzeyleri 0,05 olarak belirlendi.

Sınıf öğretmenlerinin %22,5'i meslek yaşamlarından önce veya sonra aktif spor yaparken, %77,5'i hiçbir şekilde aktif sporun içinde yer almadıklarını ifade etmişlerdir. Aktif spor yapan erkek öğretmenlerin bayanlara oranla fazla olması, istatistikî açıdan 0,05 anlamlılık düzeyinde farklılığı ortaya çıkardı. İzleyici olarak veya sağlık için sporla ilgilenen erkek öğretmenlerin oranının bayan öğretmenlere göre fazla olması 0,05 anlamlılık düzeyinde bir farklılığı gösterdi. Ayrıca eğitimsel oyun öğretimine yönelik formasyon düzeylerini, erkek öğretmenlere oranla, bayan öğretmenlerin kendilerini daha yetersiz bulmaları istatistikî açıdan anlamlıydı ($P<0,05$). Eğitimsel oyun öğretimi ve formasyon düzeyleri açısından aktif spor yapan sınıf öğretmenleri, aktif spor yapmayanlarla kıyaslandığında, yapanlar lehine 0,05 düzeyinde anlamlı farklılık vardı. İzleyici olarak veya sağlık için sporla ilgilenen sınıf öğretmenlerinin, ilgilenmeyenlere göre eğitimsel oyun öğretimine yönelik uygulamaları açısından, kendilerini yeterli görmeleri durumunun istatistikî açıdan anlamlı olduğu görüldü ($P<0,05$).

Sonuç olarak; genelde sınıf öğretmenlerinin kendilerini eğitimsel oyun uygulamalarına yönelik formasyon düzeyleri açısından yeterli buldukları tespit edildi. Erkek sınıf öğretmenlerinin kendilerini bayanlara oranla bu konuda daha yeterli buldukları görüldü. Ayrıca aktif spor yapmış veya bir şekilde spora ilgili olan sınıf öğretmenlerinin eğitimsel oyun uygulamalarına yönelik yaklaşımlarının olumlu olduğu ve kendilerini daha yeterli gördüklerini belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Eğitimsel Oyun, İlköğretim, Sınıf Öğretmeni, Spor

RESEARCH ON ELEMENTARY SCHOOL TEACHERS' PERCEPTION AND IDEAS ABOUT PRACTICING EDUCATIONAL GAMES

ABSTRACT

This research aims to find out the perception and the ideas of the elementary school teachers teaching physical education lessons about the lessons and performing the educational games. During the research, a questionnaire was implemented as an instrument to gather data. Analyses of frequency, percentage ratio, chi-square and t-tests were made in SPSS software and level of significance was determined as 0,05. While 22,5 percent of the elementary school teachers stated that they were involved in sports actively before or after becoming a teacher, 77,5 percent of them stated that they had never been involved in a sport actively. The high number of male teachers who are involved in sports actively compared to female ones shows that there is a statistically significant difference in the 0,05 level. Again the high number of male teachers who are interested in sports as a spectator or for health reasons when compared with female ones shows that there is a significant difference in the 0,5 level.

¹Afyon Kocatepe Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Afyon,
Y. TORTOP: ytortop@hotmail.com; Y.OCAK: yocak@hotmail.com

Moreover, the female teachers when compared with male teachers felt that they were inadequate in terms of teaching educational games and formation level. This shows that there is a statistically significant difference ($P<0,05$). In terms of teaching educational games and formation level, there is a significant difference in the 0,05 level between elementary school teachers who are involved in sports actively before being a teacher when compared with teachers who are not involved in a sports and this difference is in favour of teachers involved in sports actively ($P<0,05$). In terms of teaching educational games and formation level, elementary school teachers who were involved in sports actively or as a spectator or for health reasons when compared to teachers who weren't, involved felt that they were adequate. This shows that there is a statistically significant difference ($P<0,05$).

As a result, it is found out that elementary school teachers feel that they are adequate in terms of formation level when applying educational games. The male teachers feel that they are more adequate than the female ones about the topic. Moreover, it is also found out that the teachers, who are involved in sports actively or interested in sports in a way, think that they feel more adequate and it is seen that their approach to applying educational games is more positive.

Key Words: Educational Games, Elementary Education, School Teachers, Sports

GİRİŞ

Gelişmiş ülkelerin beden eğitimi ve spora yaklaşımları, eğitimin bütünlüğü içerisinde fiziksel uygunluğu yerinde ve sağlıklı bir toplum oluşturmaya yöneliktir. Gelişmiş ülkeler arasında yerini almakta olan ülkemizin 1982 Anayasası'nda da, beden eğitimi ve sporun önemi "Devlet her yaştaki Türk vatandaşlarının beden-ruh sağlığını geliştirecek tedbirler alır, sporun kitlelere yayılmasını teşvik eder. Devlet başarılı sporcuyla korur" [1] şeklinde ifade edilmiştir.

Branş öncesi ve branşa yönelik temel eğitimin yer aldığı ilköğretim okullarında gelişim sürecindeki çocuk; fizyolojik, psikolojik ve zihinsel yönden yetişkinlik döneminin temel özelliklerini almaktadır. Bu dönemde çocuğun sportif ve kişilik gelişimine olumlu ya da olumsuz etkide bulunması veya bulunmaması, gelecekteki başarı-başarısızlık durumunun sınırlarını belirlemektedir. Ayrıca bu dönem çocuğun spor yapma alışkanlığının kazandırılması ve biçimlendirilmesi açısından ayrı bir önem taşımaktadır [2].

Beden eğitimine, çocuğun hareket ve oyuna en çok ihtiyaç duyduğu bir zamanda, özellikle okul öncesi ve ilköğretim çağında başlamak esastır. Çocuğun hayal dünyasını öldüren ve daralan oyun alanları, tek tip spor tesisleri, çocuğun hareket dürtülerini çok erken yaşta azaltmaktadır. Ayrıca çevrenin engelleyici yapısı, günümüzde kitle iletişim araçlarının seyir sporlarını sunu şekilleri de çocuğun hareket dünyasında yer alan olumsuz etmenler durumundadır [3].

Oyunla eğitim öğretici araç olarak kullanıldığında, çocuk diğer zamanlara göre daha serbest hareket etmekte ve iç dünyasını daha gerçekçi olarak yansıtmaktadır. Bu nedenle oyunla eğitimin öğretici araç olarak kullanılması sonucunda öğrenmenin daha iyi hafızada kaldığını, mukayeseli düşünme, karar verme ustalığı kazandırdığını ve davranışları değiştirdiği görülmektedir [4].

Eğitsel oyun uygulamaları kuvvet, çabukluk, dayanıklılık, esneklik, hareketlilik ve beceri özellikleriyle birlikte, çocuğun fiziksel gelişimi üzerinde de olumlu etkide bulunmaktadır. Oyun oynarken çocuğun elde ettiği fiziksel bir kazançtır. Çocuklar oyun sırasında yapan ve rol oynayan bireyler durumundadır. Oyun çocuğun bellekte tutma, isimlendirme, eşleştirme ve sınıflandırma yeteneklerini de desteklemektedir [5].

Çocuğun doğal ihtiyacı olan hareket ve oyun isteği, okulda beden eğitimi derslerinin önemini artırmaktadır. Günümüz eğitim öğretim kurumlarındaki okullarda okutulan derslerle, öğrencilerde geliştirilmek istenen, bilgi ve beceriler gibi bilişsel davranışlardaki değişiklikler yanında, psikomotor

gelişim ile kişilik özellikleri, tutumlar, değerler ve ilgiler gibi duyuşsal davranışlardır [6].

Öğrenmeye karşı olumlu tavır ve tutum geliştiren çocuk, öğrenme etkileşimlerine daha aktif bir şekilde katılabilir. Bu katılım çocuğun algılamasını etkileyen reseptörleri daha seçici yapar ve ilgili konunun öğrenilmesine karşı motivasyon oluşturur. Bu istek çocuğu öğrenmeye hazır hale getirir [7].

Sportif oyunlara bir takım mensubu olarak katılmak çocuklarda zamanla karşılıklı yardımlaşma, beraber çalışma ve takımın diğer oyuncularına ve oyunun düzenine saygılı olma duyuşlarını da geliştirir. Çocuk, gelişim özellikleri, duyuş, düşünce ve davranışları ile yetişkinden farklı, kendine özgü bir varlıktır. Bilimsel bir yaklaşım ile ele alınması gereken çocuğun doğası, özel nitelikleri bakımından bireyin temel davranışlarını kazandığı en önemli eğitim kademelerinin planlanmasını gerektirmiştir. Aktif katılımlı öğrenme bu dönemde gerçekleşmekte ve bunun için en uygun ortamın ise drama ve oyun olduğu bilinmektedir [8].

Bu araştırmanın amacı; ilköğretim I. kademesinde beden eğitimi derslerini yürüten sınıf öğretmenlerinin, eğitsel oyun uygulamalarına ilişkin görüşlerini tespitine yöneliktir. Sınıf öğretmenlerinin eğitsel oyun uygulamalarının, cinsiyet ve sporla ilgi durumları değişkenleri açısından önemli bir farklılık gösterip göstermediğini ortaya çıkarmaktır.

MATERYAL VE METOD

Araştırmanın çalışma evrenini Afyon Milli Eğitim Müdürlüğünde görev yapan, merkez ilköğretim okullarındaki 454 ve merkeze bağlı köy ilköğretim okullarındaki 192 olmak üzere toplam 646 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır.

Araştırmanın örnekleme; Afyon ili merkez ilçesindeki tamamı 42 adet ilköğretim okulu ve merkeze bağlı köylerde bulunan ilköğretim okulları arasından gelişigüzel seçilen 10 ilköğretim okulu olmak üzere, toplam 52 ilköğretim okulunda görev yapan, 334 sınıf öğretmeni araştırmaya alınmıştır.

İlköğretim I. kademesinde diğer derslerin yanı sıra, beden eğitimi derslerini de yürüten sınıf öğretmenlerinin, eğitsel oyun uygulamasına ilişkin görüşlerini tespit etmeye yönelik olarak anket uygulanmıştır. Anketin alfa değeri (μ) %76,16'dır.

Anketten elde edilen verilerin SPSS paket programında frekans ve yüzde (%) dağılımları yapılmış, ilişkilendirmelerde ise, ki-kare (χ^2) ve t-testi analizleri yapılarak, anlamlılık düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir.

BULGULAR

Tablo 1. Sınıf öğretmenlerinin cinsiyet, aktif sporculuk, izleyici veya sağlık için sporun içinde bulunma ve öğrenim durumlarına göre dağılımları

		Frekans	%
Cinsiyet dağılımı	Erkek	184	55,1
	Bayan	150	44,9
	Toplam	334	100

Lisanslı olarak, aktif spor yapma durumları dağılımı	Evet	75	22,5
	Hayır	259	77,5
	Toplam	334	100
İzleyici veya sağlık için sporla ilgilenme durumları dağılımı	Evet	262	78,4
	Hayır	72	21,6
	Toplam	334	100
Öğrenim durumu dağılımı	Ön Lisans	214	61,1
	Lisans	97	29,0
	Diğer fak. veya yük. okul	23	6,9
	Toplam	334	100

Tablo 1’de görüldüğü üzere, 184’ ü erkek, 150’ si bayan olmak üzere toplam 334 sınıf öğretmeni araştırmaya katıldı. Ayrıca sınıf öğretmenlerinin “Mesleğe başlamadan önce veya sonra lisanslı sporcu olarak aktif spor yaptınız mı?” sorusuna, 75’inin (%22,5) evet, 259’unun (%77,5) hayır cevabı verdikleri görüldü. “İzleyici olarak veya sağlık için sporla ilgileniyor musunuz?” sorusuna ise, 262’sinin (%78,4) evet, 72’sinin (%21,6) hayır cevabı verdikleri belirlendi. Araştırma kapsamına alınan sınıf öğretmenlerinin, 214’ü (% 64,1) ön lisans, 97’si (% 29,0) lisans ve 23’ünün de (% 6,9) diğer yükseköğretim kurumlarından mezun oldukları tespit edildi.

Tablo 2. Sınıf öğretmenlerinin eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik görüşleri

Sınıf öğretmenlerinin eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik görüşleri:	Kesinlikle katılıyorum		Katılıyorum		Fikrim yok		Çok az katılıyorum		Kesinlikle katılmıyorum		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Oyunun çocuğun fizyolojik, psikolojik, sosyal ve zeka gelişimleri ile sağlık üzerine olan etkilerini iyi biliyorum.	158	47,3	146	43,7	5	1,5	20	6,0	5	1,5	334	100
Diğer derslerde öğrencilerin dikkatlerinin dağıldığını hissedince, kısa bir süre değişik oyunlar oynattığım için, oyundan sonraki öğrenme sürecinin daha verimli geçtiğine inanıyorum.	178	53,3	129	38,6	7	2,1	18	5,4	2	0,6	334	100
Oyunlar sayesinde öğrencilerimin hataları, zayıf yanları, yetenekleri ve eğilimleri ile gerçek kişilik özelliklerini tespit edebiliyorum.	134	40,1	171	51,2	12	3,6	12	3,6	5	1,5	334	100
Temel eğitimin bütün dallarında, rahatlıkla eğitsel oyunları kullanabiliyorum.	68	20,4	167	50,0	9	2,7	81	24,3	9	2,7	334	100
Fiziksel engelli öğrencilerinde hareket ihtiyaçlarının olduğu bilinciyle, engellerini göz önünde bulundurarak oyun uygulamaları yapıyorum.	70	21,0	141	42,2	64	19,2	53	15,9	6	1,8	334	100
Oyunla eğitimi gerçekleştirebilmek için, yeterli seviyede bilgi ve beceri birikimine sahip olduğumu düşünüyorum.	48	14,4	140	41,9	15	4,5	104	31,1	27	8,1	334	100
Oyunlar sayesinde beden eğitimi ve spora yetenekli çocukların okul takımlarında faaliyet göstermelerini teşvik ediyorum.	136	40,7	142	42,5	22	6,6	25	7,5	9	2,7	334	100
Oynanacak oyunların sürelerini öğrencilerin sınıf ve yaş seviyelerine göre, önceden mutlaka planlarım.	81	24,3	160	47,9	20	6,0	59	17,7	14	4,2	334	100
Oyunların sürelerini belirlerken, çocukların yorgunluk belirtisi göstermeleri benim için bir kriterdir.	70	21,0	190	56,9	17	5,1	43	12,9	14	4,2	334	100

Uygulamalarda hareketlerin gösterilmesinde yetersiz kalıyorum.	29	8,7	116	34,7	16	4,8	87	26,0	86	25,7	334	100
Beden eğitimi ve oyun uygulamasına yönelik, sportif açıdan daha yetenekli olduğumu düşündüğüm sınıf öğretmeni arkadaşlarımdan yardım alıyorum.	51	15,3	115	34,4	26	7,8	96	28,7	46	13,8	334	100
Oyunların uygulanmasında, kurallara uyulmasına kesinlikle dikkat ederim.	137	41,0	164	49,1	8	2,4	23	6,9	2	0,6	334	100
Oynanan bir oyun sonrası başarısız olanları, başarılı olanlardan mutlaka ayırırım.	24	7,2	81	24,3	5	1,5	74	22,2	150	44,9	334	100
Uygulamasını yaptırdığım oyun sonrasında, daha önceden hazırlamış olduğum planın amacına ulaşip ulaşmadığını her zaman yargılarımla.	72	21,6	173	51,8	13	3,9	57	17,1	19	5,7	334	100

Tablo 3. Sınıf öğretmenlerinin cinsiyetlerine göre eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik görüşlerinin karşılaştırılması (t - test)

Cinsiyet	n	Aritmetik Ortalama ± Standart Hata	t	p
Erkek	184	52,3±6,9	2,307	0,022
Bayan	150	50,5±7,2		

p<0,05

Tablo 3’de, sınıf öğretmenlerinin cinsiyetlerine göre eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik görüşleri karşılaştırıldığında, istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılığın olduğu görüldü (p<0,05).

Tablo 4. Sınıf öğretmenlerinin cinsiyetlerine göre, “uygulamalarda hareketlerin gösterilmesinde yetersiz kalıyorum” görüşüne ilişkin ki-kare test sonucu

Cinsiyet		Kesinlikle Katılmıyorum	Çok Az Katılıyorum	Fikrim Yok	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum	Toplam
Erkek	f	16	50	8	52	58	184
	%	8,7%	27,2%	4,3%	28,3%	31,5%	100%
Kadın	f	13	66	8	35	28	150
	%	8,7%	44,0%	5,3%	23,3%	18,7%	100%
Toplam	f	29	116	16	87	86	334
	%	8,7%	34,7%	4,8%	26,0%	25,7%	100%

p<0,05

Tablo 4’de “Uygulamalarda hareketlerin gösterilmesinde yetersiz kalıyorum.” ifadesini değerlendiren bayan öğretmenlerle erkek öğretmenlerin görüşleri karşılaştırıldığında anlamlı bir fark olduğu görüldü (p<0,05).

Tablo 5. Sınıf öğretmenlerinin mesleğe başlamadan önce veya sonra lisanslı olarak aktif spor yapma durumlarına göre, eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik formasyon düzeyleriyle ilgili görüşlerinin karşılaştırılması (t-test)

Aktif Sporculuk Durumu	n	Aritmetik Ortalama \pm Standart Hata	t	p
Evet	75	53,8 \pm 7,6	3,329	0,001
Hayır	259	50,8 \pm 6,8		

p<0,05

Tablo 5’de görüldüğü gibi, sınıf öğretmenlerinin mesleğe başlamadan önce veya sonra lisanslı olarak aktif spor yapma durumlarının, eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik formasyon düzeyleriyle arasında önemli bir farkın olduğu belirlendi (p<0,05).

Tablo 6. Sınıf öğretmenlerinin aktif sporcu olup olmama durumlarına göre, “oyunla eğitimi gerçekleştirebilmek için, yeterli seviyede bilgi ve beceri birikimine sahip olduğumu düşünüyorum” görüşüne ilişkin ki-kare test sonucu

Aktif sporcu olup-olmama durumu		Kesinlikle Katılmıyorum	Çok Az Katılıyorum	Fikrim Yok	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum	Toplam
Evet	f	4	12	6	34	19	75
	%	5,3%	16,0%	8,0%	45,3%	25,3%	100%
Hayır	f	23	92	9	106	29	259
	%	8,9%	35,5%	3,5%	40,9%	11,2%	100%
Toplam	f	27	104	15	140	48	334
	%	8,1%	31,1%	4,5%	41,9%	14,4%	100%

p<0,05

Tablo 6’da “Oyunla eğitimi gerçekleştirebilmek için, yeterli seviyede bilgi ve beceri birikimine sahip olduğumu düşünüyorum.” yargısı ile öğretmenlerin aktif sporcu olup-olmama durumları arasında yapılan ki-kare testine göre, 0,05 düzeyinde anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır.(p<0,05)

Tablo 7. Sınıf öğretmenlerinin izleyici olarak veya sağlık için sporla ilgilenme durumlarına göre, eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik formasyon düzeyleriyle ilgili görüşlerinin karşılaştırılması (t - test)

İzleyici Olarak veya Sağlık İçin Sporla İlgilenme Durumları	n	Aritmetik Ortalama \pm Standart Hata	t	p
Evet (İlgilendim)	262	52,0 \pm 7,0	2,687	0,008
Hayır (İlgilenmedim)	72	49,5 \pm 7,1		

p< 0,05

Tablo 7’de görüldüğü gibi, sınıf öğretmenlerinin izleyici olarak veya sağlık için sporla ilgilenme durumlarının, eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik formasyon düzeyleriyle ilgili görüşlerinin karşılaştırması sonrasında önemli bir farklılığın olduğu belirlenmiştir. ($p<0,05$)

TARTIŞMA

Sınıf öğretmenlerin eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik formasyon düzeyleriyle ilgili görüşlerde, bayan öğretmenlerin erkek öğretmenlere göre formasyon düzeylerini daha yetersiz buldukları tespit edildi.

Bu çalışmada, sınıf öğretmenlerinin %56,3’ü oyunla eğitimi gerçekleştirebilmek için yeterli seviyede bilgi ve beceri birikimine sahip olduklarını, %72,2’si, uygulanacak oyunların sürelerini öğrencilerin sınıf ve yaş seviyelerine göre önceden mutlaka planladıklarını ifade ettikleri gözlemlendi. Ayrıca öğretmenlerin %77,3’ü, oyunların sürelerini belirlerken çocukların yorgunluk belirtisi göstermelerinin belirleyici bir kriter olduğunu belirtti.

Erkek öğretmenlerin, bayan öğretmenlere göre uygulamalardaki başarılarını daha yüksek gördükleri belirtildi. Bu görüşe bayan öğretmenlerinde katıldığı görüldü.

Uşak ilinde yapılan benzer çalışmada, bu çalışmadan farklı olarak, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi formasyon düzeylerinin yetersizliğini kendileri için en önemli problem olarak gördükleri bildirilmiştir [9]. Ayrıca, Ankara ilinde yapılan benzer çalışmada da, beden eğitimi derslerine giren sınıf öğretmenlerinin % 85’i, kendilerini derslerde az yeterli bulduklarını ifade etmişlerdir [10].

48 sınıf öğretmeni üzerinde yapılan başka bir çalışmada, öğrencilerin beden eğitimi aktivitelerine katılımının artışıyla öğretmen öz yeterliğinin rolü incelenmiş ve araştırma sonucunda öğretmenlerin kendi yeteneklerine olan inançları ile öz yeterlik algı düzeylerinin aktivitelere yön verdiği belirlenmiştir [11].

Sınıf öğretmenlerinin mesleğe başlamadan önce veya sonra lisanslı olarak aktif spor yapma yapmama durumları, eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik formasyon düzeyleriyle ilişkilendirildiğinde, istatistiki açıdan anlamlı bir farkın olduğu görüldü ($P<0,05$). Sınıf öğretmenlerinin mesleğe başlamadan önce ve sonraki süreçte aktif spor yapmış olmaları, eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik formasyon düzeylerini olumlu yönde etkilediği söylenebilir.

“Oyunla eğitimi gerçekleştirebilmek için, yeterli seviyede bilgi ve beceri birikimine sahip olduğumu düşünüyorum” diyen sınıf öğretmenlerinin oranının %76,6 olduğu görüldü. Bu yargıya mesleğe başlamadan önce veya sonra aktif sporcu olan sınıf öğretmenlerinin, aktif sporcu olmayanlardan daha fazla katıldıkları görüldü. Sınıf öğretmenlerinden aktif sporculuk yapanların kendilerini uygulamalarda daha yeterli buldukları söylenebilir.

Türkiye genelinde yapılan, sınıf öğretmenliği beden eğitimi ve oyun öğretimi ders programı uygulama yeterliliğinin değerlendirilmesini amaçlayan bir çalışmaya göre, programın yeterli düzeyde uygulandığı belirtilmiştir [12].

Ankara ilköğretim okullarında yapılan çalışmada aynı yaş grubundaki çocukların beden eğitimi dersini yürüten sınıf öğretmenleri ile branş öğretmenlerinin etkisi karşılaştırılmıştır. Karşılaştırmada çocukların temel motorik özelliklerinden çabukluk, kuvvet, esneklik ve sıçrama kuvveti üzerinde yapılan ölçümleri değerlendirilmiş, bu çalışmada ilkököl birinci sınıflarda anlamlı bir fark görülmemiştir. Diğer iki, üç, dört ve beşinci sınıflarda yapılan çabukluk, kuvvet, esneklik ve sıçrama kuvveti ölçümlerinde branş öğretmenleri tarafından yürütülen sınıflardaki öğrencilerin daha iyi değerlere sahip oldukları gözlenmiştir. Çalışmada, ilkökullardaki beden eğitimi derslerine branş öğretmenlerinin girmesi gerektiği önerilmiştir [13].

Amerika’da ilköğretim düzeyindeki çocuklarda yapılan başka bir çalışmada, ankete katılan çocukların % 97’si beden eğitimi programlarına kayıtlı olduğu; beden eğitimi programlarına kayıtlı olan çocuklarında % 36,4’ünün haftada ortalama üç gün beden eğitimi derslerine katıldığı belirlenmiştir. Ancak öğrencilerin % 76’sı, beden eğitimi dersi için sınıf öğretmenini tercih etmediklerini, % 83’ü haftada en az bir kez beden eğitimi uzmanı ile derse girdiklerini belirtmiştir [14].

Ankara ilinde yapılan bir çalışmada, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersini işlemek için yeterli olmamaları durumunun öğretmen, yönetici ve velilerin de bu dersi önemsememelerine sebep olduğu, ayrıca bu durumun beden eğitiminin amaçlarının gerçekleştirilmesini engelleyen en önemli faktörler arasında olduğu bildirilmiştir [15].

Muğla ve Aydın illerinde yapılan benzer bir çalışmada, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi derslerine olan görüş ve tutumlarında önemli olan etkiler olarak, öğretmenlerin mezun oldukları eğitim kurumlarının, meslekteki deneyimlerinin ve hizmet içi eğitimlere katılıp katılmamalarının önemli ölçüde etkili olduğu bildirilmiştir [16].

Sınıf öğretmenlerinin izleyici olarak veya sağlık için sporla ilgilenip, ilgilenmeme durumlarının, eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik formasyon düzeyleriyle ilgili görüşleri açısından değerlendirildiğinde; sınıf öğretmenlerinin izleyici olarak veya sağlık için sporla ilgilenme durumlarının, eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik formasyon düzeylerinde etkili olduğunu göstermektedir. Sadece aktif olarak spor yapmanın dışında, izleyici olarak sporun içinde bulunmalarının bile, öğretmenlerin oyun öğretimine yönelik formasyon düzeylerine katkı sağlayacağı söylenebilir.

Sonuç olarak; genelde sınıf öğretmenlerinin kendilerini eğitsel oyun uygulamalarına yönelik formasyon düzeyleri açısından yeterli buldukları tespit edildi. Ancak bayan sınıf öğretmenlerinin kendilerini erkeklere oranla daha yetersiz gördükleri belirlendi. Ayrıca aktif spor yapmış veya bir şekilde sporla ilgili olan sınıf öğretmenlerinin, eğitsel oyun uygulamalarına yönelik yaklaşımlarının olumlu olduğu ve kendilerini daha yeterli gördükleri tespit edildi.

KAYNAKLAR

1. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası. 59. Madde, B Fıkrası. 1982.
2. Grössing S. Beden-Spor-Hareket. (Çev: Adnan Orhun), I. Eğitim Kurumlarında Beden Eğitimi ve Spor Sempozyumu), M.E.B. Yayınları. İzmir. 1991.
3. Hollingsworth PM, Hoover KH. İlköğretimde öğretim yöntemleri, Elementary teaching methods. (Çev: Tanju Gürkan, Erten Gökçe, Duygu Güler), Ankara Üniversitesi Rektörlüğü Yayınları, No:124. Ankara. 1999.
4. Demirci N, Demirci PT. İlköğretim I. Kademe sınıf öğretmenlerinin oyunla eğitimin önemine ilişkin görüşlerinin değerlendirilmesi. 9. Uluslar arası Spor Bil. Kongresi. Muğla. 2006:614–616.
5. Aral N, Gürsay F, Köksal A. Okul öncesi eğitiminde oyun. Yapa Yayınları. İstanbul. 2000.
6. Gündüz N. Beden eğitiminde öğrencilerin değerlendirilmesi. Orta öğretim kurumlarında beden eğitimi ve sorunları, Türk Eğitim Der. Yayınları, S.153. Ankara. 1988.
7. Kıldan O. Oyunun çocukların gelişim özelliklerine etkisi, , Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi) 1–2. Konya. 2001.
8. Alakuş AO. Öğretme - Öğrenme sürecinde uzaktan öğretim ve Türkiye’deki yansımaları. Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, 2003;2 (6) 72–82.
9. Doğan E, Ergün M. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersi uygulamalarının değerlendirilmesi. Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Dergisi. 2000;4 (2)119–132.
10. Sönmez G. İlkokullarda beden eğitimi ve spor uygulamaları ile ilgili sorunlar. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Gazi Üniversitesi, Sağlık Bil. Enstitüsü. Ankara. 1989.
11. Roth WT. Physiological markers for anxiety. Panic disorder and phobias. Int J Psychophysiology, 2005;58. 190–198.
12. Şirin FE, Çağlayan HS. Beden eğitimi ve oyun öğretimi dersinin sınıf öğretmenliği programındaki uygulama yeterliliğinin öğretim elemanı ve öğrenci görüşlerine göre değerlendirilmesi. 9. Uluslar arası Spor Bil. Kongresi. Muğla.

- 2006;1278–1283.
13. Sezen M. İlkokul Dönemi çocukların temel motorik gelişmelerine beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin etkisi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi) Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara. 1989.
 14. Ross, J. G. (1998). Ulusal çocuk ve gençlik-dinçlik araştırması (Ncyfs Iı), (Çev.: Yeşim Bulca) Spor Ekin. C. I, S. 1998; 4: 1301–4390.
 15. Çöker HN. Ankara ilkokullarında beden eğitimi etkinliğinin değerlendirilmesi. (Yayımlanmamış Doktora Tezi) Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bil. Ens. Ankara. 1991.
 16. Yenal TH, İra N, Çalışır SE, Aycan N, Aycan Ş. İlköğretim okullarında görev yapan sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine ilişkin görüşleri. (Muğla-Aydın İl Merkezi Örneđi), 9. Uluslar Arası Spor Bilimleri Kongresi. Muğla. 2006;1221–1225.